

ВПЛИВ КАРАНТИНУ НА МІЖСОБИСТІСНІ КОМУНІКАЦІЇ

Болобан Є. О., Матвійчук Н. М.
СНУ імені Лесі Українки, м. Луцьк

Кожні 45 мілісекунд з'являється новий твіт чи ретвіт, пов'язаний з COVID-19, і #Coronavirus зараз є другим найбільш використовуваним хештегом 2020 року [1].

Комунікації, як і відносини, переходять на віддалений формат подібно компаніям, що ідуть на віддалену роботу, і вплив коронавірусу на міжособистісні комунікації є дуже глобальним. У такий період часу вони особливо викривлені, що викликано передачею через велику кількість каналів. Також це пов'язано з тим, що інформаційний простір не контролюється офіційними каналами, тому відбувається активне поширення повідомлень з недостовірних джерел.

В турбулентні часи люди завжди шукають інформацію, але через паніку мало хто ретельно її аналізує та реально оцінює ситуацію. На це впливає такий фактор ефективності міжособистісних комунікацій як сприйняття. Під час пандемії людина діє за принципом вибіркової уваги: звертає увагу лише на малу частину інформації, що передається їй. Як правило, це гучні заголовки ЗМІ, які потім одна особа передає іншій, не розібравшись у самій суті. Так відбувається викривлення комунікації.

Під час карантину особливо актуальним є онлайн-спілкування, тому пріоритетним стало використання вербальної (словесної) комунікації, що реалізується через передачу мовних повідомлень в усній чи письмовій формі. Невербальний спосіб обмежується і використовується лише у випадках, коли мова йде про відеозв'язок. І це неабиякий бар'єр для ефективного міжособистісного спілкування. Виникає проблема у розумінні емоцій співрозмовника, адже невербальна комунікація надає велику кількість додаткової інформації: дозволяє краще зрозуміти ставлення до ситуації, виявити наміри, правдиву реакцію, чого не можна зробити спілкуючись через соцмережі.

Тому за останній час широкого використання у міжособистісних дистанційних комунікаціях відіграє використання web-камери, з допомогою якої користувач може побачити співрозмовника і відтак дізнатися про його емоції та відчути візуальний вплив. Фактично це вже є живою розмовою, за винятком того, що співрозмовники можуть

перебувати на будь якій відстані.

Інтернет стає творчою лабораторією, в якій молоді користувачі вчать мистецтву презентації себе зовнішньому світу в просторі, який здається більш безпечним, ніж є насправді. Те, що віртуальний образ так легко створити і зробити загальнодоступним, містить в собі ризик – через можливість маніпуляцій і фальсифікацій [2, с. 334].

Міжособистісні комунікації погіршуються і через емоційний стан. Загальнодоступною є інформація про те, що на період карантину у Китаї зростає рекордно велика кількість розлучень. Люди почали частіше сваритися через те, що більше часу проводять вдома. Побутові дрібниці, соціальна напруга, конфлікти – усі ці розходження думок є наслідками, пов'язаними із пандемією.

Та не варто забувати і про те, що «спільна біда об'єднує». В Італії та інших європейських країнах жителі закритих на карантин міст почали спілкуватися через балкони: грати музику, співати пісні, разом займатися спортом.

CNN назвав нинішню ситуацію «найбільшим у світі експериментом із роботи вдома», що створює багато комунікаційних викликів [1]. У зв'язку з всесвітньою панікою, організаційні комунікації також видозмінюються, тому необхідно налаштувати правильну внутрішню комунікацію (канали, графік, відповідальні), щоб не нашкодити бізнес-процесам та працівникам. Ми вважаємо, що наразі найдієвішим способом комунікації для зовнішніх комунікацій є соцмедіа: YouTube, Instagram, Facebook, Twitter та ін., які мають високу швидкість передачі інформації.

Загалом, карантин має негативний вплив на міжособистісні комунікації та може мати критичні наслідки. Тому важливо аналізувати та фільтрувати інформацію, не породжувати фейків задля зменшення соціальної напруги та конфліктів.

1. Трошинська Т. Правильні комунікації рятують життя: URL: <https://hromadske.radio/vlasna-dumka/pravyl-ni-komunikatsii-riatuiut-zhyttia>

2. Зінчина О.Б. Медіасоціалізація сучасної молоді: виклики і відповіді. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. 2017. № 39. С. 332-339.

3. Матвійчук Н.М., Шульська Н. М. Соціальні мережі як ефективне середовище викладацько-студентської комунікації в навчальному процесі. Інформаційні технології і засоби навчання. 2017. Том 58, № 2. С. 155-168.